

Frydeligt med jubelkor

Tekst: Morten Børup,
omkring 1500
Melodi: Piaa Cantiones 1582

Frydeligt med jubelkor
hilses vårens komme,
svalen melder trindt på jord:
"Frostens tid er omme!"
Land og hav og lundens træ'r
herligt prydes fjernt og nær,
nye skabningsunder,
- nye skabningsunder!
Kraft påny vort legem får,
lægt er nu vort hjertesår
i de glade stunder.

Jordens rige blomsterpragt,
skovens grønne smykke,
fuglesangens tryllemagt
fylder os med lykke.
Havets storme raser ud,
luften hærges ej af slud,
duggens perler rene,
- duggens perler rene,
samler solens stråleglans
i en dejlig perlekrans
rundt på græs og grene.

Hvor dog Gud er god og viis!
hvor er verden fager!
Hvor dog alt til Herrens pris
ånd og tanke drager!
Han har stort og småt på jord,
urten, som på marken gror,
form og farve givet,
- form og farve givet.
Efter nat vi dagen nu
hilse vil med frejdig hu,
takke Gud for livet.

Koncert i Vemmelev kirke

8/ 7 2008

Medvirkende:

Christian Søgaard: Orgel og Harmonika
Jan Schønemann: Guitar



Program

En yndig og frydefuld sommertid (Folkeviser)
Greensleeves (Folkeviser)
Kongen i Fuglelandet *

Sovemelodi **
Wiebkes vals **
A mon amour **

Fællessang: Når Egene knoppes

Sand *
Jeg gik mig ud en sommertid (Folkeviser/N. F. S. Grundtvig)
Kærlighedsblomst **
Nu lyser løv i lunde (Carl Nielsen)
Eas tema *

Fællessang: Frydelig med jubelkor
Sivuca lines **
Den gyldne fugl *

** komponeret af Christian Søgaard

* komponeret af Jan Schønemann

www.konsert.dk

Når egne knoppes

Tekst Christian Richardt

Melodi: Oluf Ring 1922

Når egne knoppes,
og granerne duppes,
og skræpperne kante den støvede vej.
Når frøen fortæller,
mens guldregnen hælder
sig over syrenen i hviskende leg,
da dages, da kommer
den danske skærsommer,
farvel og på gensyn, du liflige maj!
da dages, da kommer
den danske skærsommer,
farvel og på gensyn, du liflige maj!

Når rugen alt bølger,
og kornblomsten dølger
sin blå lille kyse bag gitter af strå.
Når føllene tumle,
mens kørerne gumle,
og viben sig soler med ungerne små,
da dages, da kommer
den danske skærsommer,
og derom alt fløjter den nattergal grå.

Når skoven har skygge,
og bien gør lykke,
og bøgen har mørknet sit lyseste
blad.
Når roser udspringe
blandt torne, som stinge,
lig luende elskov af truende had,
da dages, da kommer
den danske skærsommer,
den er der, og gør selv den tungeste
glad.

O, fly ej for snarlig,
men bring os lidt varlig
fra nætternes lyse til tusmørkets
stund!
Vi ventede så længe
på blomrende enge,
på duften fra rosernes svulmende
mund, –
men bedst som du kommer,
du favre skærsommer,
så hastigt du flyr som et drømme-
rigt blund!